

ΚΙΣΤΕ

Η αλήθεια είναι πως η

μητρότητα είναι μια υπερβολικά δύσκολη υπόθεση. Πολλές μαμάδες στην προσπάθεια τους να διασφαλίσουν και να προστατεύσουν τα παιδιά τους δημιουργούν γύρω τους ένα προστατευτικό δίκτυο, προσπαθώντας να προλάβουν κάθε πιθανό κίνδυνο. Κάποια στιγμή όμως το δίκτυο αυτό αντί να τα προστατεύσει τα πνίγει...και τα μεταμορφώνει σε φοβισμένα πλάσματα ανέτοιμα να

αντιμετωπίσουν τις υποχρεώσεις της ενήλικης ζωής.

Τι πρέπει να κάνουν οι γονείς;

Και βέβαια οι γονείς θα πρέπει να προστατεύουν και να φροντίζουν τα παιδιά τους. Όμως, αυτό θα πρέπει να γίνεται με μέτρο και με συναίσθηση του τι άλλο στερούν από το παιδί όταν δεν του επιτρέπουν διάφορα πράγματα ή όταν παρεμβαίνουν άκριτα. Όλα τα παιδιά χρειάζονται ευκαιρίες να εξερευνήσουν τον φυσικό και τον συναισθηματικό κόσμο γύρω τους, χωρίς τη συνεχή παρέμβαση των γονιών τους, προκειμένου να αποκτήσουν σιγουριά, αυτοπεποίθηση, υπευθυνότητα, χαρακτηριστικά που θα τους ακολουθούν μια ζωή. Προστατεύοντας τα παιδιά μας από τα δεινά και τους κινδύνους της ζωής αναπόφευκτα τους στερούμε και ένα σωρό εμπειρίες, γνώσεις, απογοητεύσεις και δυσκολίες που θα τα βοηθήσουν να ανεξαρτητοποιηθούν και να μπουν στην ενήλικη ζωή τους με αυτοπεποίθηση και υπευθυνότητα. Μπορεί να φαίνεται μακρινό, μπορεί να ακούγεται σκληρό, όμως ουσιαστικά ο ρόλος των γονιών είναι να ετοιμάσουμε τα παιδιά να ζήσουν στον κόσμο χωρίς εμάς. Αυτό είναι και το φυσιολογικό. Το ανάποδο είναι απλώς επικίνδυνο.

1. Οι υπερπροστατευτικοί γονείς μεγαλώνουν παιδιά με χαμηλή αυτοπεποίθηση

Τα παιδιά λαμβάνουν το μήνυμα ότι είναι ανίκανα να χειριστούν τις προκλήσεις της ζωής και αυτό με τη σειρά του επιδρά στην αυτοπεποίθησή τους. Μπορεί να νιώθουν ότι οι γονείς δεν τους έχουν εμπιστοσύνη να διορθώσουν τα λάθη τους και να αντιμετωπίσουν δυσκολίες από μόνοι τους και συχνά δημιουργούν την πεποίθηση ότι χωρίς τη συνεχή καθοδήγηση των γονιών τους δεν θα μπορέσουν να τα καταφέρουν ποτέ.

2. Οι υπερπροστατευτικοί γονείς μεγαλώνουν άτολμα παιδιά

Οι γονείς που φοβούνται πολύ μεταφέρουν στα παιδιά (μαζί με όλα τα άλλα) και τους φόβους τους. Οι ίδιοι μπορεί να διδάχτηκαν το φόβο στην παιδική τους ηλικία κι έχουν υιοθετήσει μια συγκεκριμένη συμπεριφορά απέναντί του. Έτσι, το παιδί βιώνοντας τις καταστάσεις και τις συμπεριφορές αυτές μαθαίνει να φοβάται και να συμπεριφέρεται απέναντι στον οποιοδήποτε φόβο με τον τρόπο που το κάνουν κι οι γονείς του. Συχνά οι γονείς αυτοί αποτρέπουν τα παιδιά τους από νέες δραστηριότητες που θεωρούν ότι εμπεριέχουν ένα βαθμό κινδύνου όπως για παράδειγμα τη χαρά της αναρρίχησης και του σκαρφαλώματος στην παιδική χαρά. Πολλές σωματικές και κοινωνικές δραστηριότητες μπορεί να αποθαρρύνονται κάνοντας τα παιδιά να νιώθουν ανασφάλεια και φόβο όταν εκτίθενται σε τέτοιες καταστάσεις.

3. Οι υπερπροστατευτικοί γονείς μεγαλώνουν ατίθασα παιδιά

Από την άλλη υπάρχουν παιδιά που στις φοβίες των γονιών τους λειτουργούν αντιδραστικά και ακραία. Έτσι, υπάρχει περίπτωση το παιδί που του λένε «πρόσεχε το ένα, πρόσεχε το άλλο» να φτάσει στο άλλο άκρο.

4. Οι υπερπροστατευτικοί γονείς μεγαλώνουν αγχώδη παιδιά

Σύμφωνα με επιστήμονες του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου του Κούνσλαντ, ο αυξημένος φόβος των γονέων για την ασφάλεια των παιδιών τους, ειδικότερα όταν τα παιδιά αυτά είναι ήδη φοβισμένα, αυξάνει επιπλέον τον κίνδυνο ανάπτυξης προβλημάτων άγχους. Οι επιστήμονες συμβουλεύουν τους γονείς να μη διδάσκουν στα παιδιά τους ότι ο κόσμος είναι ένα υπέρμετρα τρομακτικό μέρος. Ο διευθυντής του Play England (ενός τμήματος της Εθνικής Παιδικής Ομάδας που ασχολείται με τους νέους στη Βρετανία) υπογράμμισε ότι «τα παιδιά που οι γονείς τους τους απαγορεύουν να παίζουν επικίνδυνα (για τραυματισμό) παιχνίδια, είναι πιθανόν να αντιμετωπίσουν μελλοντικά προβλήματα στη διαχείριση του άγχους τους και δύσκολων καταστάσεων».

5. Οι υπερπροστατευτικοί γονείς μεγαλώνουν παιδιά επιρρεπή σε ακραίες και συμπεριφορές

Έρευνες δείχνουν ότι τα παιδιά που μεγαλώνουν με υπερπροστατευτικούς γονείς, όταν βρίσκονται πλέον στην εφηβεία και αποκτούν μεγαλύτερη ελευθερία, τείνουν να εμπλέκονται περισσότερο σε επικίνδυνες καταστάσεις σε σχέση με τους συνομηλίκους τους που δεν μεγαλώνουν με πιο χαλαρούς γονείς. Αυτό συμβαίνει γιατί στην πρώτη περίπτωση τα παιδιά δεν έχουν μάθει να αναλαμβάνουν την ευθύνη των πράξεών τους - ήταν κάτι που το έκαναν πάντα οι γονείς τους για αυτούς. Η ψευδαίσθηση του ελέγχου που μπορεί να έχουν οι γονείς πάνω στα

παιδιά τους, μπορεί να οδηγήσει σε ακραία επαναστατική διάθεση καθώς το παιδί μεγαλώνει.

Με τη συνεργασία της Κατερίνας Αγγελή (κλινική ψυχολόγος-ψυχοθεραπεύτρια).

Από: Ελένη Χαδιαράκου

Πηγή: imommy.gr